

4.1.2. Petentul acuză și psihologul de abuz deoarece l-a văzut 5 minute, timp în care l-a întrebat dacă are stări conflictuale cu DGASPCA. Petentul a răspuns că "nu" și a solicitat avizul, însă psihologul a refuzat să-i dea avizul psihologic.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul Director reține că petentul reclamă acte de abuz în serviciu și nelegalitatea unei evaluări psihologice.

5.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturilor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale Art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

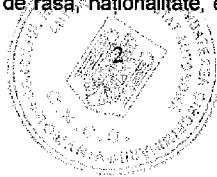
5.3. Având în vedere prevederile art. 28-32 din Procedura internă de soluționare a petițiilor în fața CNCD, Colegiul a invocat din oficiu excepția de vadită necompetență a plângerii în raport cu aspectele de fapt și de drept invocate. Analizând aspectele sesizate în petiție, Colegiul reține că petentul invocă acte de abuz exercitate în timpul și în legătură cu serviciul precum și nelegalitatea unei evaluări psihologice.

5.4. Coroborat obiectului petiției dedus soluționării, reținem că în cauză se invocă acte de îndeplinire defectuoasă a atribuțiilor de serviciu sau neîndeplinirea corespunzătoare a acestora, respectiv îngrădirea unor drepturi de către angajator, însă raportat la elementele constitutive ale faptei de discriminare, astfel cum este reglementată de O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul este de opinie că acestea nu se circumscriu actelor de natură contravențională, incidente Ordonanței nr.137/2000, republicată.

5.5. În considerarea relațiilor de serviciu și a respectării drepturilor persoanelor, legiuitorul a incriminat abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor precum și abuzul în serviciu prin îngrădirea unor drepturi. Astfel, față de modul în care este redactată petiția, având în vedere calificarea subiectului activ, în cauză, calitatea reclamatului (Director DGASPCA) precum și alegația imputării actelor și faptelor săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu, Colegiul Director reține că potrivit art. 246 privind abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor "Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o vătămare intereselor legale ale unei persoane se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Potrivit art. 247 privind abuzul în serviciu prin îngrădirea unor drepturi "Îngrădirea, de către un funcționar public, a folosinței sau a exercițiului drepturilor unei persoane ori crearea pentru aceasta a unei situații de inferioritate pe temel de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani".

5.6. Or, din acest punct de vedere, competența de a cerceta faptele prevăzute și sancționate de legea penală revine organelor de cercetare penală. Colegiul Director ia act de faptul că potrivit art. 75 lit.c, indice 1, C. Pen. constituie circumstanță agravantă: „săvârșirea infracțiunii pe temel de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare

sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA". Legiuitorul a acordat o importanță deosebită faptelor care sunt săvârșite pe temeiurile prevăzute de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în art.14 și subsecvent în legislația românească anti-discriminare, considerând că astfel de fapte aduc atingere valorilor sociale ocrotite de legea penală, și ca atare au fost incriminate ca fiind agravate de circumstanța particulară a mobilului în cauză, constituind infracțiuni prevăzute și sancționate de legea penală. Or, sub aspectul existenței în cauza a unei circumstanțe agravante, în speță cea prevăzută de art. 75 lit.c indice 1 din C.pen., doar organele de cercetare penală au competența de a investiga incidența ipso facto a unei astfel de circumstanțe.

5.7. Totodată, Colegiul arată că CNCD, autoritate de stat autonomă, nu are competența de a analiza legalitatea ori modul de evaluare a unei persoane din punct de vedere psihologic. În acest sens, există comisii special întocmite care au ca atribuții verificarea legalității avizelor psihologice.

5.8. Având în vedere considerentele expuse, prevederile legale invocate mai sus cât și petiția astfel cum este formulată, Colegiul Director este de opinie că aspectele procedurale corelative modului de declanșare, efectuare și soluționare al unor plângeri penale ori corelative constatării și sancționării unor fapte contravenționale de către funcționari publici în exercițiul atribuțiilor de serviciu, nu poate fi asimilat unor fapte sau acte ce pot fi analizate sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată. Din acest punct de vedere, Colegiul urmează a admite excepția invocată din oficiu, în cauză.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției necompetenței materiale a CNCD, în conformitate cu prevederile O.G. 137/2000, republicată.
2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru . .

HALLER Istvan – Membru

JURA CRISTIAN - Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

STANCIU Claudia Sorina – Membru

VASILE Alexandru - Membru

Data redactării 11.05.2012

Redactat și motivat de A.C.F. și A.P

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal de 15 zile, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

